

Správný slovo - Spirituál kvintet

1. Já měl přístav tvejš dlaní, tvůj nádherný smích,
a teď nemám tu stání, jsi chladná jak sníh,
jenom déšť dům tvůj střeží i soukromou pláž,
jenom vítr, co běží, ví to, co ty znáš.

R: A mně (tak mi) za límec prší, kéž ďábel to spral,
když smůla se vrší, tak proč hrát fér dál,
přitom stačí tak málo, a měl bych hned víc,
kdybych to správný slovo včas dokázal říct.

2. Víš, já doufám, že jednou sny zůstanou stát,
mraky dešťů se zvednou, tak nevím, proč lhát,
je už dávno mým přáním svým trápením hnout,
ale pořád se bráním jít tam, kam jde proud.

R:
3. Proč se do plnejch kádí vždy přidává snáz,
to je to, co mi vadí víc než déšť či mráz,
to je to, co mě trápí, co nedá mi spát,
chladnej déšť město zkrápí a musím se ptát.

R: Proč mi za límec prší, proč nejdeš mi vstříc,
proč se dál smůla vrší, proč bojím se říct:
hledej, má milá, znova, a nedej se splíst,
chlapa, co správný slova vždy dokáže říct.